

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

Exempla Sedulitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

Et in omnibus moribus vestris nihil fiat, quod cuiusque
 seculi aspectum, sed quod vestram deceat sanctitatem;
 ut impleatur Apostolicum ad Philipp. 9. monitum: *Gau-*
de in Domino semper, iterum dico gaudete: modestia ve-
stra nota sit omnibus hominibus; Dominus enim prope est.
 S. Bernardini adhuc Juvenis presentia tantum po-
 nit, ut ad unius illius presentiam aequales suae immode-
 stie puderet, & his verbis: Bernardinus adest: ad gravi-
 tatem se componerent; quanto magis presentia DEI
 similem in Sacerdotibus modestiam & gravitatem evincere
 debet.

Exempla Sedulitatis.

I. Sedulitas est virtus, quae ad immoderatum studiorum
 appetitum vitandum, & ad labores utiles suscipiendos inci-
 tamur; unde facile patet, quantopere ea Sacerdotibus con-
 veniat, utpote Evangelicis operarijs in vineam Domini mis-
 sis, quibus aequè ac Apostolis à Christo dicitur: *Ego posui*
vos, ut eratis, & fructum afferatis, & fructus vester ma-
net. Jo. 15. Unde tantò major est negligentia in virtu-
 tis hujus exercitio admissa, quanto præstantiores sunt labo-
 res, ad quos Sacerdotes sunt vocati. Porro duplex est otio-
 sitatis genus, ad quod vitandum hæc virtus inclinatur.

II. Primum est, cum quis nihil agit, atque adeò similis
 est operarijs, quos Paterfamilias Evangelicus stantes in foro
 otiosos invenit; quibus proin merito dicitur: quid hæc sta-
 tis otiosi? Ite & vos in vineam meam, & cum alijs operarijs
 æquè laborate, ut parem cum illis mercedem accipiatis.
 Quo in genere multi Sacerdotes præclara Exempla relique-
 runt.

S. Augustinus, ut nulla, quemadmodum ipse loqui sole-
 bat, stilla temporis, quæ carò illi valebat, perderetur, de-
 die laborabat in juvandis hominibus, noctis verò non mo-
 diicam partem in libris scribendis infumebat. Vita l. 3. c. 22.

S. Bernardus, quantopere otium fugerit, vel ex ea, quam
 de jactura temporis protulit, sententia colligere licet, sic e-
 um loquitur: in serm. ad schol. *Nihil pretiosius tempore,*
et bene nihil hodie vilius reputatur. Transennt dies salu-
tiæ.

eu, & nemo recogitat. Nemo sibi perire diem, & nemo
rediturum causatur, sed sicut capillus de capite, sic par-
mentum peribit de tempore. Unde ut præteritum
tempus aliquo modo repararet, DEUM s. 20. in Cant.
loquitur: *De mea misera vita sume obsecro residuum
morum meorum; pro his verò, quos vivendo perdidisti,
perditè vixi, cor contritum & humiliatum non desinas*

S. Ignatius Loiola non modò ipsemet studiofissime
vitabat, sed suos etiam, ne otandi occasionem habere
pluribus præponebat officijs. Hinc cum aliquos ex
suis aliquando oriantes videret, mox præcepit, ut
lapidum in proximo situm in summam ædium confige-
rent, iterumque ad pristinum locum referretur.
Soc. p. 1. l. 7. n. 5. & Maff. l. 3. c. 6.

Jacobus Merlohorstius horas etiam & momenta
æstimabat: nihil male, nihil aliud agenti elabebatur
nihil subducebatur ne per cibi quidem sumptionem: nihil
ferebatur per intempestiva colloquia: paucas somp-
dulgebat horas: in multam noctem vacabat precibus,
lucubrare solitus. Primo diluculo vacabat precibus,
Matutinis cantandis, legendo sacro, divinisque
muneribus Parochialibus occupabatur, quod reliquum
erat, studijs impendebat. Maximè ejus delicia erant
Spirituales & SS. Patrum volumina, quibus identè
inorabatur, & imbecillo semper corpore, & agra
dine, quod de S. Gregorio traditum est, immortalis
Vit. c. 23.

III. Secundum otiositatis genus est, cum aliud
quàm ratio status & Personæ exigat, ut cum Sacerdos
secularibus, negotiationibus, litigijs, ludis, venationibus
tempus impendit; de quo genere locutus est Seneca
ad Lucil. dum dixit: *Magna pars Vita elabitur
gentibus, major nihil agentibus, tota vita aliis
tibus.* Unde Sacerdotes vel hoc titulo à talibus negotiis
stinere debent, quòd milites sint DEO sub Christo
litantes, nemo autem, ut S. Paulus 2. Tim. 2. ait,
DEO implicet se negotiis secularibus, ut ei placeat,
probavit. Quod quidem sequentes Sacerdotes singulari
dio observârunt.

S. Ignatius noluit se in causa matrimoniali Neptis Fratris interponere dicens, Religiosos ista Urbanitatis officia gerere debere, ut ea, quæ DEI sunt, impensius curare possent. Hinc ijs, qui per ipsum in aulas Principum admitti volebant, dicere solebāt, se quidem præstantiorem Dominum nescire, quàm quem ipse sibi delegisset; in hujus familiaritatem, si vellent, se omni ope admissurum, ut recitatur. Hist. Soc. p. 1. l. 7. n. 16. vit. l. 5. c. 5.

Joannes Polancus è Societate JESU, Domino cuidam muliere bello nuntianti per literas respondit: De dissidijs inter Christianos Principes Societati nostræ nec dare literas, nec accipere gratum est. Sapienti pauca. Vale. Hist. Soc. p. 1. l. 1. n. 39.

Limæ cum Pater quidam Societatis JESU alicui ex primoribus operam suam in sæculari negotio negasset, ille alienato à Societate animo statuit alijs confiteri, ad quos dum properat, clarè & distinctè vocem audiit dicentis: *Ne illos visitas; nec enim illos volo, quibus tu quarebas, & volentibus, negotiis occupari.* Annux Soc. 1603. in Coll. Limensi. IV. Audiant ergo Sacerdotes S. Paulum 1. Thess. 4. hortantem: *Rogamus vos Fratres, ut abundetis magis, & operam detis, ut quieti sitis, & ut vestrum negotium agatis, & operemini manibus vestris, sicut præcepimus vobis.* Et iterum 1. ad Cor. c. 15. *Fratres mei dilecti, stabiles estote, & immobiles, abundantes in opere Domini semper, scientes, quòd labor vester non est inanis in Domino.* Sic sanè de illis aliquando cum veritate illud Sap. 10. dicitur: *Innumeros deduxit Dominus per vias rectas, honestavit illum in laboribus, & complevit labores illius.*

Exempla Taciturnitatis.

I. Taciturnitas est virtus, quæ inordinatus loquendi appetitus cohibetur; quæ proin tres ob causas Sacerdotibus summe necessaria est. 1. Quia cum DEO specialiter consecrati sint, atque ad ipsum laudandum, & si non quotidie, frequentius tamen, quàm Laici soleant, sumendum sint vocabantur, merito linguam tanquam primarium harum actionum instrumentum, purum, & ab omni peccato liberum custodire debent, cum, ut rectè advertit S. Jacobus c. 1. *Si quis putat*